

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการจ่ายค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักแก่ล้าม
ที่กรมคุมประพฤติจัดทำให้
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักแก่ล้ามที่กรมคุมประพฤติจัดทำให้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๒ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ
คุมประพฤติ พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง
จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง
และค่าเช่าที่พักแก่ล้ามที่กรมคุมประพฤติจัดทำให้ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ล้าม” หมายความว่า บุคคลที่กรมคุมประพฤติให้ทำหน้าที่แปลภาษาไทย ภาษาถิ่น
ภาษาต่างประเทศ ภาษามือ หรือสื่อความหมายโดยวิธีอื่น แต่ไม่รวมถึงพนักงานคุมประพฤติเจ้าของคดี
ที่ทำหน้าที่ล้าม

“ค่าป่วยการ” หมายความว่า เงินที่กรมคุมประพฤตีสั่งจ่ายเป็นค่าตอบแทนการปฏิบัติหน้าที่
ของล้ามโดยไม่คำนึงถึงจำนวนคดี

“สำนักงานคุมประพฤติ” หมายความว่า สำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรมคุมประพฤติ

“หน่วยงาน” หมายความว่า สำนัก กอง หรือหน่วยงานเทียบเท่า ในสังกัดกรมคุมประพฤติ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติ และผู้อำนวยการ
หน่วยงานในสังกัดกรมคุมประพฤติ

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความ
วินิจฉัยปัญหาเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ การขอเบิกค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักของล้าม ให้ใช้แบบ
คำขอรับเงินค่าป่วยการล้าม ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พัก ตามที่กรมคุมประพฤติกำหนด

กรณีล่ามปฏิบัติหน้าที่ในต่างประเทศให้ใช้สำเนาแบบคำขอรับเงินที่จัดส่งทางโทรสารหรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นในทำนองเดียวกันแทนต้นฉบับก็ได้ ทั้งนี้ ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการส่งเงินให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณของกรมคุมประพฤติ

ข้อ ๖ หลักฐานการจ่ายให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๗ วิธีปฏิบัติใดที่ไม่ได้กำหนดในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๘ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติจ่ายค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักให้แก่ล่าม ภายหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้นในแต่ละครั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

หมวด ๒

ค่าป่วยการ

ข้อ ๙ ค่าป่วยการที่จ่ายให้ล่ามให้คิดเป็นรายชั่วโมงนับตั้งแต่เริ่มปฏิบัติหน้าที่จนเสร็จสิ้นการปฏิบัติหน้าที่ กรณีปฏิบัติงานไม่ถึงครึ่งชั่วโมงให้ถือเป็นครึ่งชั่วโมงและให้จ่ายค่าป่วยการได้กึ่งหนึ่งส่วนที่เกินครึ่งชั่วโมงให้นับเป็นหนึ่งชั่วโมง

ค่าป่วยการที่จ่ายให้ล่าม ให้คิดคนละไม่ต่ำกว่าชั่วโมงละห้าร้อยบาท แต่ไม่เกินแปดร้อยบาท ทั้งนี้ สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ในครั้งหนึ่งจะต้องมีค่าป่วยการจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยบาท แต่ไม่เกินคนละสองพันสี่ร้อยบาทต่อวัน

ข้อ ๑๐ ในการกำหนดอัตราค่าป่วยการตามข้อ ๙ ให้คำนึงถึงความยากง่ายในการแปลหรือสื่อความหมาย คุณวุฒิและความเชี่ยวชาญของล่าม ตลอดจนพฤติการณ์อื่นใดที่ผู้อำนวยการเห็นสมควรนำมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ล่ามได้เดินทางมาตามที่กรมคุมประพฤติกำหนดแล้ว แต่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิได้เป็นความผิดของล่าม ผู้อำนวยการอาจกำหนดค่าป่วยการให้แก่ล่าม โดยให้คิดค่าป่วยการคนละห้าร้อยบาทต่อครั้ง

หมวด ๓

ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พัก

ข้อ ๑๒ ล่ามมีสิทธิได้รับค่าพาหนะเดินทาง ดังนี้

(๑) ล่ามที่เป็นข้าราชการ พนักงานราชการหรือลูกจ้างของทางราชการให้ใช้สิทธิเบิกค่าพาหนะตามกฎหมายว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการโดยอนุโลม

(๒) ล่ามที่ไม่ใช่บุคคลตาม (๑) ให้ใช้สิทธิเบิกจ่ายได้ตามกฎหมายว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการโดยอนุโลม โดยเทียบตำแหน่งเท่ากับข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทวิชาการระดับชำนาญการลงมา

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ล้ามนำเข้าจำเป็นต้องเช่าที่พัก ล้ามนำเข้าได้รับค่าเช่าที่พักตามกฎหมายว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการโดยอนุโลม โดยการใช้สิทธิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ตามข้อ ๑๒

หมวด ๔

ค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พัก
ในการแปลภาษาหรือสื่อความหมายโดยการประชุมทางจอภาพ

ข้อ ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ของล้ามนำเข้าโดยใช้การประชุมทางจอภาพ เมื่อผู้อำนวยการสั่งจ่ายค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พัก ให้มีการเบิกจ่าย ดังนี้

(๑) ล้ามนำเข้าปฏิบัติหน้าที่ ณ สำนักงานคุมประพฤติหรือสถานที่อื่นใดในประเทศ ให้สำนักงานคุมประพฤติหรือหน่วยงานรับผิดชอบพื้นที่ที่ล้ามนำเข้าปฏิบัติหน้าที่ ดำเนินการเบิกจ่ายค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทางและค่าเช่าที่พักให้แก่ล้ามนำเข้า ตามอัตราและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในหมวด ๒ และหมวด ๓

(๒) ล้ามนำเข้าที่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศ และได้ปฏิบัติหน้าที่ ณ สถานที่ในต่างประเทศ นั้น ให้สำนักงานคุมประพฤติหรือหน่วยงานที่ร้องขอให้ล้ามนำเข้าปฏิบัติหน้าที่ดำเนินการเบิกจ่ายค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักให้แก่ล้ามนำเข้า ดังนี้

(ก) ค่าป่วยการล้ามนำเข้าให้คิดคนละไม่ต่ำกว่าชั่วโมงละหกร้อยบาทแต่ไม่เกินชั่วโมงละสองพันบาท ทั้งนี้ สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ในครั้งหนึ่งจะต้องมีค่าป่วยการจำนวนไม่น้อยกว่าหกร้อยบาท แต่ต้องไม่เกินคนละหกพันบาทต่อวัน กรณีไม่ถึงครึ่งชั่วโมงให้นับเป็นครึ่งชั่วโมงและจ่ายค่าป่วยการได้กึ่งหนึ่งเศษที่เกินครึ่งชั่วโมงให้นับเป็นหนึ่งชั่วโมง

ในการกำหนดอัตราค่าป่วยการ ให้คำนึงถึงความยากง่ายในการแปล หรือสื่อความหมาย คุณวุฒิและความเชี่ยวชาญของล้ามนำเข้า ตลอดจนพฤติการณ์อื่นใดที่ผู้อำนวยการเห็นสมควรนำมาประกอบการพิจารณาด้วย

(ข) ในกรณีที่ล้ามนำเข้าได้เดินทางมาตามที่กรมคุมประพฤติกำหนดแล้ว แต่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิได้เป็นความผิดของล้ามนำเข้า ผู้อำนวยการอาจกำหนดค่าป่วยการให้แก่ล้ามนำเข้า โดยให้คิดค่าป่วยการคนละหกร้อยบาทต่อครั้ง

(ค) ค่าพาหนะเดินทางให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินสามพันบาทต่อครั้ง

(ง) กรณีมีความจำเป็นต้องพักค้าง ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้ตามกฎหมายว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามบัญชีค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวโดยอนุโลม

นอกจากความที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหมวด ๑ หมวด ๒ และหมวด ๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

พลอากาศเอก ประจิน จั่นตอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม